

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 822 ²	Τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Κυριακὴ 30 Νοεμβρίου 2014 (2001)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας

Μερικὰ στιγμιότυπα

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζει ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας, ποὺ ἐπονομάζεται **Πρωτόκλητος**, διότι εἶνε ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ποὺ ἐκάλεσε ὁ Κύριος στὸ ἀποστολικὸ ἔργο. Θὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχή σας σὲ ὠρισμένα μόνο στιγμιότυπα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ μαρτυρίου του.

● Ὡς πρὸς τὸν τόπο καὶ τὴν καταγωγή του, ὁ ἅγιος Ἀνδρέας δὲν γεννήθηκε οὔτε στὴν πόλι τῶν φιλοσόφων (τὴν Ἀθήνα), οὔτε στὴν πόλι τῶν στρατηγῶν (τὴ Ῥώμη), οὔτε στὴν πόλι τῶν πλουσίων (τὴν Ἀλεξάνδρεια), οὔτε σὲ κανένα ἄλλο ἀξιόλογο κέντρο τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἰδιαιτέρα του πατρίδα ἦταν ἕνα μικρὸ καὶ ἄσημο χωριὸ τῆς Παλαιστίνης, ἡ Βηθσαϊδᾶ, χτισμένο στὴν παραλία τῆς λίμνης Τιβεριάδος. Ἡ οἰκογένειά του ἦταν ταπεινὴ. Ὁ πατέρας του ψαρᾶς. Ὁ ἀδελφός του, ὁ Πέτρος, ψαρᾶς. Ὅλη ἡ οἰκογένειά του ἀσχολοῦνταν μὲ τὰ δίχτυα. Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸν **ψαρᾶ**, ὅπως καὶ τοὺς ἄλλους, διάλεξε ὁ Κύριος γιὰ νὰ γίνουν οἱ κήρυκες τῆς νέας πίστεως. Ποιοί; οἱ ψαρᾶδες, αὐτοὶ οἱ περιφρονημένοι ἄνθρωποι.

Τί μᾶς διδάσκει αὐτό; Μᾶς διδάσκει ἕνα μεγάλο δίδαγμα. **Ὁ ἀπλὸς λαός**, ὁ ὄχλος, ναὶ ὁ ὄχλος, ποὺ τὸν περιφρονοῦν οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροί, αὐτὸς κλείνει στὰ βάθη του ἀποθέματα ἀνεκτιμήτου ψυχικοῦ μεγαλείου.

Ἀκόμα αὐτὸ διδάσκει ἐμᾶς τοὺς ἐκκλησιαστικούς ἡγέτας, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένουμε τὴν ἀναγέννησι καὶ τὴν πρόοδο τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ δῆθεν μορφωμένους κληρικούς, ποὺ ἔχουν φοιτήσι σὲ θεολογικὲς σχολές. Ὅχι. Ἡ πρόοδος τῆς Ἐκκλησίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἕναν ἄλλο παράγοντα. Ὁ δὲ ἄλλος παράγων ποιός εἶνε; Στὴ ζωὴ τῆς κοινωρίας καὶ τοῦ ἀτόμου, διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰσηλθε

ἕνας ἀόρατος παράγων χῖ, τὸ ἄγνωστο χῖ. Καὶ ὅπως ὠρισμένα προβλήματα δὲν λύνονται παρὰ μόνο ἐὰν καταλήξουμε σὲ μία ὠρισμένη μορφή ἐξιώσεως, κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ ὠρισμένα προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας δὲν λύνονται παρὰ μόνο ἂν βρεθῇ **ὁ ἄγνωστος χῖ**. Ὁ δὲ ἄγνωστος χῖ, τὸν ὁποῖον δυστυχῶς ἀρχιερεῖς ἀρχιεπίσκοποι καὶ πατριάρχες ἀγνοοῦν, εἶνε **τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο**. Ἀγνοοῦν ὅτι, πέρα ἀπὸ τὰ διπλώματα, πέρα ἀπὸ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσι, γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανούς, εἶνε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο. Naί, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, ποὺ ἔλαβε ἕνας ψαρᾶς τῆς Γαλιλαίας καὶ νίκησε τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ ἀναδείχθηκε παγκόσμιος διδάσκαλος.

Κόσμε πατριαρχῶν καὶ ἐπισκόπων μὲ τὰ διπλώματά σου καὶ τὴν ἀκαδημία σου, δῶστε μου ἕνα ψαρᾶ σὰν τὸν ἅγιο Ἀνδρέα, γιὰ νὰ ἀναγεννηθῇ ὅλη ἡ πατρίδα μας! Δὲν ἔχουμε ἀνάγκη τόσο ἀπὸ μορφωμένους, ὅσο ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ **ἀνθρώπους ποὺ νὰ ἔχουν μέσα τους τὴν πνοὴ** τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

● Ἄλλο σημεῖο, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἡ γνωριμία του μὲ τὸ Χριστό. Πῶς γνωρίστηκε μαζί του; Ἄκουσε ξαφνικά, ἐκεῖ ποὺ τακτοποιοῦσε τὰ δίχτυα του, ἕνα προσκλητήριο, καὶ στὴ στιγμὴ **πῆρε μιὰ ἀπόφασι** ποὺ μετέβαλε τελείως τὴ ζωὴ του. Ποιὰ ἀπόφασι; Ἐμεῖς, ἄνθρωποι τοῦ συμφέροντος, δὲν μπορούμε ν' ἀντιληφθοῦμε τὸ μεγαλεῖο αὐτοῦ τοῦ ψαρᾶ. Εἶπε ὁ Χριστός: **«Ἀκολουθεῖ μοι»**. Καὶ τί ἔκανε ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας; Ἄφησε ἀμέσως τὰ πάντα, τὰ δίχτυα του, τὴ βάρκα του, τὸν πατέρα του, τὴ μητέρα του, τοὺς φίλους του, τὸ μαγευτικὸ περιβάλλον τῆς Τιβεριάδος, καὶ ἔπεσε στὴ μεγάλη ἀποστολικὴ περιπέτεια.

Τί τὸν τράβηξε στὸ Χριστό; Μία μυστηριώδης δύναμις, ποὺ ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νὰ ἐλ-

κύη τὶς ψυχές, τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Ἀπὸ τὴν ὥρα αὐτὴ μέσα στὴν καρδιά του ἀναψε φλογερὸς πόθος νὰ μεταδώσῃ αὐτὸ ποὺ βρῆκε καὶ σὲ ἄλλους. **Ἔλυσε αὐτὸς τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς**, καὶ ἤθελε νὰ δείξῃ τὴ λύσι καὶ σὲ ἄλλους. Διότι τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς δὲν λύνεται, ἀγαπητοί μου, μακριὰ ἀπὸ τὸ Χριστό. Ἐὰν προσπαθῆς νὰ λύσῃς τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς χωρὶς τὸ Χριστό, δὲν θὰ μπορέσῃς.

Τὸ δυσκολώτερο πρόβλημα δὲν εἶνε κάποιο ἀπὸ αὐτὰ τῶν μαθηματικῶν καὶ τῆς ἀλγέβρας. Τὸ ὑψιστὸ πρόβλημα εἶνε: Ποιὸς ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας; **γιατί ζοῦμε σ' αὐτὸ τὸν πλανήτη;** Καὶ ἡ ἀπάντησι εἶνε: Τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς λύνεται μόνο διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό, ὅπως ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος μαθηματικός, ὁ Ἀρχιμήδης, μετὰ ἀπὸ πολὺὤρες ἔρευνες βρῆκε τὴ λύσι καὶ φώναξε τὸ «Εὐρηκα, εὐρηκα», ἔτσι καὶ ὁ Ἀνδρέας ὁ ψαρᾶς εἶπε τὸ δικό του «Εὐρηκα». Τί βρῆκε; Βρῆκε τὴ λύσι τοῦ προβλήματος, βρῆκε τὸ νόημα τῆς ζωῆς, βρῆκε τὸ θησαυρό, βρῆκε ἐκεῖνον ποὺ ἀνεβάζει τὸν ἄνθρωπο στὸν οὐρανό. Αὐτὸ βρῆκε καὶ φώναξε: *«Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν»* (Ἰω. 1,42). Καὶ ὅπως ἓνας ποὺ βρῆκε θησαυρὸ μεταδίδει τὴ χαρμόσυνη εἰδησι στοὺς συγγενεῖς του, γιὰ νὰ γίνουν καὶ αὐτοὶ μ' ἔτοχοι τῆς χαρᾶς του, ἔτσι καὶ αὐτός. Μοῦ ἔλεγε κάποιος λοχίας συγχωριανός μου τὸ ἐξῆς. Στὸν πόλεμο ἓνας στρατιώτης ἀπὸ τὴν Ἡπειρο βρῆκε μιὰ πηγὴ. Καὶ τόση ἦταν ἡ χαρὰ του, ὥστε δὲν ἦπιε ὁ ἴδιος, ἀλλὰ ἔτρεξε καὶ φώναζε «Βρῆκα νερό, τρέξτε νὰ πιῆτε!», καὶ τελευταῖος ἦπιε ἐκεῖνος. Ἔτσι καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὅταν βρῆκε τὴν Πηγὴ μὲ τὸ γάργαρα καὶ δροσερὸ νερό, φώναξε στὸν ἀδελφό του τὸν Πέτρο: *«Εὐρήκαμεν»* – ποιόν; Ἐκεῖνον ποὺ λαχταροῦν οἱ καρδιές μας, ἐκεῖνον ποὺ περιμένουν οἱ αἰῶνες, τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα, τὸν βασιλέα τοῦ κόσμου.

● Μὲ τὸν ζῆλο αὐτὸν ὁ Ἀνδρέας, ὅταν πλέον ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη στοὺς οὐρανοὺς, ξεκίνησε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολή του *«Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει»* (Μάρκ. 16,15).

Πέρασε τὴ Μικρὰ Ἀσία, τὸν Πόντο ὀλόκληρο, τὴ Σινώπη, τὴν Τραπεζοῦντα, ὅλα τὰ μέρη αὐτὰ τὰ εὐλογημένα. Ἐκεῖ λέει ἡ παράδοσις ὅτι μὲ ἓνα πλοιάριο κινδύνευσε νὰ πνιγῇ στὸν Εὐξεινο Πόντο. Ἀπὸ κεῖ ἔφθασε ὀδικῶς στὴ νότιο Ἰωσία, ποὺ ἦταν σὲ ἀγρία κατάστασι. Ἐκεῖ ἐκήρυξε τὸν χριστιανισμό. Γι' αὐ-

τὸ βλέπετε οἱ Ῥῶσοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν μεγάλη τιμὴ στὸν ἅγιο Ἀνδρέα.

Ἄλλά, ἅγιε Ἀνδρέα ἀπόστολε, ποιὸς μπορεῖ νὰ διηγηθῇ τὴν πορεία σου καὶ τὰ κατορθώματά σου; Ἀπὸ χώρα σὲ χώρα, ἀπὸ πολιτεία σὲ πολιτεία, ἔφθασε στὴν **Πάτρα**: ἐκεῖ πλέον μαρτύρησε, ἐκεῖ ἔχυσε τὸ αἷμα του.

Καὶ μία λεπτομέρεια. Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας σταυρώθηκε ἀνάποδα: μὲ τὴν κεφαλὴ ὄχι πρὸς τὰ ἐπάνω, ὅπως ὁ Κύριος, ἀλλὰ πρὸς τὰ κάτω. Καὶ ἔμεινε τρεῖς μέρες πάνω στὸ σταυρὸ ἀναπέμποντας ὕμνους στὸ Θεὸ καὶ προσευχόμενος γιὰ ὅλο τὸν κόσμον. Ἔτσι τελείωσε τὴ ζωὴ του ὁ Πρωτόκλητος Ἀνδρέας, ὁ μέγας ἀπόστολος.

* * *

Μερικοὶ ἀνόητοι, ποὺ ξέρουν μόνο νὰ παίξουν χαρτιά στα καφενεῖα καὶ ποτὲ δὲν διάβασαν τὴν ἁγία Γραφή, νομίζουν ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶνε κάτι καταληπτὸ ἀπὸ τὴ λογικὴ τους καὶ λένε: Ἐμεῖς εἴμαστε μορφωμένοι, θέλουμε ντοκουμέντα, **ἀποδείξεις**...

Ἄφοῦ λοιπὸν θέλετε ἀποδείξεις, ἰδοὺ οἱ ἀποδείξεις. Ἀποδείξεις εἶνε ὀλόκληρος ὁ χριστιανισμὸς. Ἀποδείξεις εἶνε **οἱ ἀπόστολοι**. Κάθε ἀπόστολος ἀποτελεῖ καὶ μιὰ τρανὴ ἀπόδειξι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι καὶ ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας. Τοὺς θέτω τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα.

Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ πῆρε αὐτὸ τὸν ψαρᾶ ἀπὸ τὴν ὄχθη τῆς Τιβεριάδος καὶ τὸν ἀνέδειξε **οἰκουμενικὸ διδάσκαλο**; Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ εἴλκυσε αὐτὸ τὸν ἀπόστολο κοντὰ στὸ Χριστό; τὸ χρῆμα, ἡ δόξα, τὰ μεγαλεῖα; Ὅχι: τὸ μαρτύριο καὶ τὸ αἷμα. Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἔκανε νὰ ἐγκαταλείψῃ πατέρα, μητέρα, ἐπάγγελμα, τὰ πάντα, καὶ νὰ πέσῃ στὴ μεγάλη περιπέτεια τοῦ εὐαγγελίου; Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε τὴ γλῶσσα ἐνὸς ψαρᾶ πύρινη, γλῶσσα φιλοσόφου; Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἔκανε νὰ ἀντέξῃ στὰ μαρτύρια; Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἀνέδειξε θαυματουργό;

Μία ἡ ἀπάντησις. **Ὅτι ὁ Χριστὸς ζῆ!** Ναὶ ζῆ! Ζῆ, εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων, εἰς πείσμα τῶν ἀθέων. Ζῆ καὶ βασιλεύει καὶ εἶνε ἡ αἰώνια ἐλπίδα. Δὲν ὑπάρχει, ἀδελφοί μου, δὲν ὑπάρχει καμμία ἄλλη ἐλπίδα στὸν κόσμον. Ἐὰν ὁ κόσμος σωθῆ, ἐὰν σωθοῦμε ἀπὸ τὸν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο, θὰ σωθοῦμε μόνο διὰ τῆς ἐλπίδος. Ἡ ἐλπίς τῶν πάντων εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Ναζωραῖος: *«Ὦν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας»*: ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**